

SF

eribanas

RICHARD MORGAN

ĮNIRŠIO FORMOS

450 PASAULINĖS FANTASTIKOS AUKSO FONDAS

Knygute.lt

Richard Morgan
ĮNIRŠIO FORMOS

Mokslinės fantastikos romanas

Takešis Kovačas, specialaus būrio smogikas, grįžta į gimtąjį Harlano pasaulį.

Nors žmogus jau ne kartą nužudytas, tačiau jo sąmonė, įrašyta į specialią žievinę laikmeną, gali būti instaliuota į bet kokį naują kūną, vadinamąją "movą".

Harlano pasaulyje - nano, info bei mechaninių technologijų kapinyne - Takešis gauna itin keistą ir sudėtingą užduotį. Tačiau Kovačas turi ir savo "asmeninę" vendetą, nes gimtojoje planetoje jo sąmonei buvo padaryta beveik nepataisoma žala. Deja, čia jis sutinka priešininką, kurio tiesiog negali būti...

Iš angų kalbos vertė BRONIUS BRUŽAS
Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"

450 tomas. Serija įkurta 1990m.

Richard Morgan - WOKEN FURIES

London, Orion books, 2005

Copyright © by Richard Morgan, 2005

Cover art copyright © Manchu, 2002

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2009

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2012

Fury (daikt.): 1a) smarkus, dažnai ardomosios prigimties pyktis... 2) siautulinga, griaunamoji jėga arba veikla 3a) furija graikų mitologijoje keršto deivė, viena iš trijų, kuri baudžia už nusikaltimus 3b) furija pikta, kerštinga moteris.

*Naujasis anglų kalbos žodynas
"Penguin" leidykla, 2001*

ĮŽANGA

Mane prižadino iš anksto ir kruopščiai paruoštoje vietoje.

Tą patį derėtų pasakyti ir apie priimamąjį, kur jie išdėstė sandorio sąlygas. Harlano šeimos nariai savo darbo neatlieka atmestinais ir mėgsta sudaryti gerą įspūdį, ką jums patvirtintų kiekvienas, pabuvęs Sutiktojo kailyje. Prie šeimos kryžių, pritvirtintų ant sienų, puikiai dera juodi baldai auksiniais taškeliais; aplinkiniai ikigarsiniai signalai sužadina ašaras spaudžiantį pojūtį, jog atsidūrei kilmingųjų akivaizdoje. Kampe stovi kažkoks marsietiškas reliktas, kuris nebyliai liudija, kad iš seniai pražuvusių, nežmogiškų geradarių pasaulinę globą perėmė tvirtos, šiuolaikinės Pirmųjų Seimų oligarchijos rankos. Ir, žinoma, privaloma holoskulptūra, vaizduojanti senąjį Konradą Harlaną "planetos atradėjo" poza: viena ranka aukštai pakelta, kita pridengia nežemiškos saulės spiginamas akis. kažkas panašaus.

Štai čia ir pasirodo Takešis Kovačas, išniręs į gelio rezervuaro paviršių, perkūnytas į dievai žino kokią movą, springstantis bei besispjau-

dantis. Ji apsupa švelni, pastelinė spalva, atsisototi padeda santūriai, frakuotais maudymosi kostiumėliais pasipuošę dvariškiai. Nepaprastai purūs rankšluosčiai nutrūna didžiąją dalį gelio, kūną apgaubia iš tokios pat medžiagos nuaustas rankšluostis, o tuomet tenka keliauti į kitą kambarį, kur jo laukia dušas, veidrodis - verčiau įprask prie to veido, kareivi, - ir naujai movai skirti drabužiai. Galų gale Takešis persikrausto į audiencijų salę, pokalbiui su Šeimos nariu. Moterimi, be abejo. Jie nė už ką neatsiūtų vyro, nes mano biografiją gerai žino. Kai buvau dešimties, mane apleido alkoholikas tėvas; užaugau kartu su dviem jaunesnėmis seserimis; patriarchalinės, valdžią turinčios asmenybės man neretai pakurstydamo psichopato reakcijas. Ne, ateina moteris. Kokia nors rafinuota viršininkė, savotiškos slaptosios tarnybos specialistė, besirūpinanti Harlano šeimos reikalais, kurių jiems nesinorėtų viešinti. Kukli gražuolė pagal užsakymą klonuotoje movoje, maždaug trisdešimties su viršum metų.

- Sveiki sugrįžę į Harlano pasaulį Kovačai-san. Ar jums, patogu?

- Aha. O jums?

Atšauta su pasipūtėlišku įžūlumu. Diploma-

tiniam korpuse jus išmoko pastebėti ir apdoroti aplinkos smulkmenas, įsisavinti jas tokiu greičiu, apie kurį paprastas žmogus tegali pasvajoti. Apsidairęs diplomatinis agentas Takešis Kovašas per sekundės dalelę susigaudo - vos išniręs iš rezervuaro suvokia, - jog kažkam prisireikė jo paslaugų.

- Man? Mane galite vadinti Ajura. - Ji šneka ne japonų, o amanglų kalba, bet žavingas gebėjimas neteisingai suprasti klausimą, elegantiškai atmesti įžeidimą, neužsiplieskiant pykčiu, išduoda priklausomybę kultūrinėms Pirmųjų Šeimų šaknims. Moteris grakščiai pamoją. - Nors šiuo atveju visiškai nesvarbu, kas aš tokia. Manau, jums aišku, kam atstovauju.

- Taip. - Arogancija mano tone prislopsta, tik nežinau, kas dėl to kaltas - ikigarsiniai impulsai ar ramus moters atsakymas į vėjavaikišką klausimą. Diplomatiniai agentai prisitaiko prie aplinkos, ir šitas procesas iš dalies užkrečiantis. Jūs instinktyviai perimate stebimo žmogaus manieras, ypač jeigu agento nuojauta pakužda, esą dabartinėmis aplinkybėmis taip elgtis būtų protingiausia. - Taigi mane laikinai paskolino.

Ajura švelniai kosteli.

- Taip, tam tikra prasme.

- Užduotį turėsiu įgyvendinti savo jėgomis? -
nieko neįprasto, bet ir ne itin malonu. Prisi-
jungus prie diplomatinių agentų komandos,
jūs apima pasitikėjimas savimi, kurio eiliniai
su jumis dirbantys žmonės įkvėpti nepajėgtų.

- Taip. Tai yra kolegos agentai draugijos ne-
palaikys. Bet jūs nestokosite tradiciškesnių
išteklų.

- Neblogai.

- Bent mes taip tikimės.

- Ko iš manęs norite? Kokį darbą siūlote?
Moteris vėl tyliai, santūriai atsikrenkščia.

- Viską sužinosite savu metu. Nieko prieš, jei
dar sykį pasiteiraučiau, ar mova jums patogi?

- Labai. - Netikėtai sumojau sakęs tiesą. Ji
labai maloni, pasižymi reakcijomis, kurios pri-
bloškia netgi individą, įpratusį prie korpuse
naudotų, kovoms pritaikytų kūnų. - Naujas
"Nakamuros" modelis?

- Ne. - Ar tik moters žvilgsnis nekrypteli
aukštyn ir kairėn? Jos, kaip apsaugos darbuo-
tojos, tinklainėje greičiausiai implantuotas
duomenų perdavimo ekranas. - "Harkanio Ne-
urosistemų" produktas. "Kumalo kyšulio" pa-
tentas, išduotas už Harlano pasaulio ribų.

Diplomatiniams agentams nederėtų de-

monstruoti nuostabos. Todėl raukytis esu pri-
verstas viduje.

- "Kumalo"? Niekuomet apie juos negirdėjau.

- Natūralu.

- Ką tai turėtų reikšti?

- Pakaks pasakyti, kad jūs aprūpintas pažan-
giausiomis biotechnologijomis. Vargu ar as-
meniui, turinčiam jūsų kvalifikaciją, reikėtų
vardinti šitos movos gebėjimus. Jei pageidau-
site konkrečios informacijos, kairiajame akiračio
krašte, duomenų ekrane, rasite pagrindinių
funkcijų žinyną. - Jos lūpas perkreipia blanki
šypsenėlė, galbūt užuomina į nuovargį. - Savo
modelių "Harkanis" neaugino pagal diploma-
tinio korpuso užsakymą, bet ieškoti specialiai
jums pritaikyto kūno neturėjome laiko.

- Susidūrėte su krize?

- Jūs nuovokus, Kovačai-san. Taip, dabartinę
padėtį galima vadinti kritiška. Mes norėtume,
jog darbo imtumėtės nedelsdamas.

- Na, už tai man ir moka.

- Taip. - Ar Ajura patikslins, kas šįsyk sumo-
kės atlyginimą? Turbūt ne. - Kaip jūs, aišku,
jau atspėjote, užduotis slapta. Ji skiriasi nuo
darbo, kurį atlikote Šaryjoje. Nors, kiek su-
prantu, tai kampanijai artėjant į pabaigą, jums

teko spręsti klausimus, susijusius su terorizmu.

- Aha. - Net ir po to, kai sutriuškinome priešininkų flotilę, išvedėme iš rikiuotės duomenų perdavimo sistemas, sugriovėme ekonomiką ir, paprasčiau kalbant, atėmėme bet kokią galimybę apginti pasaulį, vienas kitas kieta-kaktis nepanoro protektoratui paklusti. Todėl buvome priversti juos sudoroti. Infiltruoti, susidraugauti, demoralizuoti, išduoti. Žudyti skersgatviuose. - Tuo užsiėmiau kurį laiką.

- Gerai. Jums numatytas darbas, kuriame bus panašumų į aną veiklą.

- Iš kilo problemų dėl teroristų? Vėl išsidirbinėja kelistai?

Ji atsainiai numoja ranka. Kelizmo niekas rimtai nebevertina. Jau kokius porą šimtų metų. Keletas tikrųjų kelistų, tebesišlaistančių Harlano pasaulyje, savo revoliucinius principus iškeitė į pelningus nusikaltimus. Rizikos tiek pat, o atlygis geresnis. Nei mano pašnekovei, nei oligarchijai, kuriai ji atstovauja, tie žmonės grėsmės nekelia. Štai ir pirmoji užuomina, jog padėtis ne visai tokia, kokia atrodo iš pirmo žvilgsnio.

- Kovačai-san, į politinius reikalus jūs nesi-

velsite. Tiesiog privalėsite surasti tam tikrą asmenį.

- Ir todėl į pagalbą pasitelkiate diplomatinį agentą. - Nors emocijas slepiu po savitvardos kauke, nesusituriu nekilstelėjęs antakio. Truputį pakyla netgi mano balsas. - Matyt, ieškote išties nepaprasto individo.

- Taip. Tiksliau sakant, buvusio diplomatinio agento. Kovačai-san, prieš pratęsiant pokalbį, jums derėtų šį tą paaiškinti...

- Šį tą tikrai derėtų paaiškinti mano vadui, nes niekaip neatsikratau įtarimų, kad jūs tuščiai švaistote diplomatinio korpuso laiką. Mes tuo neužsiimame.

- ...ir informacija jus gali priblokšti. Jūs, hmm, veikiausiai galvojate, jog buvote perkūnytas netrukus po kampanijos Šaryjoje. Gal net tepraėjus kelioms dienoms nuo tada, kai jus atsiuntė siauruoju spinduliu.

Viso labo patraukiu pečiais. Reaguoju šaltakraujiškai, kaip ir dera diplomatiniam agentui.

- Po kelių dienų ar mėnesių - man jokio skirtu...

- Veikiau po dviejų šimtų metų.

- Kiek?

- Tiek, kiek girdėjote. Saugykloje tūnojote beveik du šimtmečius. Realioju laiku...

Agento ramybė išgaruoja kaip dūmas. Ir žaibiškai.

- Kas, velniai griebtų, nutiko...

- Susimildamas, Kovačai-san. Išklauskite mane. - Intonacijoje pasigirsta valdingumo gaidelė. Kai korpuse suformuoti įgūdžiai mane priverčia aprimti ir suklusti, moteris tęsia tylėniu balsu: - Vėliau pateiksiu visas smulkmenas, kokių tiktai paprašysite. Kol kas užteks žinoti, jog diplomatiniam korpusui nepriklausote. Galite save laikyti privačiu asmeniu, kurį nusamdė Harlano šeima.

Nutrenktas per šimtmečius nuo tų laikų, kai buvau gyvas, iš kūno ir kraujo. Ilgam išspirtas iš movos. Amžiams praradęs ryšį su pažįstamais žmonėmis ir savo terpe. Lyg sumautas nusikaltėlis. Diplomatinį agentų naudojamas asimiliacijos metodas padės man susivaldyti, vis dėlto...

- Kaip jūs...

- Skaitmeninės jūsų asmenybės failą šeima įsigijo senokai. Kaip sakiau, papildomas smulkmenas iš manęs išgirsite vėliau. Pasi-
stenkite dėl to nesukti galvos. Aš ketinu jums

pasiūlyti viliojantį ir, mūsų nuomone, nepaprastai pelningą sandorį. Svarbiausia, kad suprastumėte: šioji užduotis iš jūsų pareikalaus visų agento įgūdžių. Nūdienos Harlano pasaulis nebeprimena to, kurį atmenate.

- Nieko baisaus, išgyvensiu, - nekantriai atkerto. - Toks mano darbas.

- Gerai. Jūs, suprantama, norėsite žinoti...

- Aha. - Užgniaušk šoką, tarytum turniketu verždamas kraujuojančią galūnę. Susikaupk, pasitelk savo gebėjimus, užsidėk nerūpestingumo kaukę. Nukreipk dėmesį į esmę, griebk jautį už ragų. - Kas gi tas buvęs diplomatinis agentas, kurį taip spirgate pričiupti? Dėl kurio nusamdėte mane?

Galbūt įvykiai klostėsi taip.

Gal ir ne. Bendrą paveikslą nulipdžiau iš įtariamų bei žinių nuotrupų. Sukūriau iš spėlionių, spragas užpildžiau pasikliaudamas agento nuojauta. Bet nenustebčiau, jeigu klydau.

Iš kur man žinoti, kas iš tikrųjų atsitiko.

Manęs ten nebuvo.

Ir aš nemačiau jo veido, kai tie žmonės pranešė, kur esu. Atskleidė, kad egzistuoju, ir paaiškino, ką jis privalo padaryti.

1 DALIS ŠTAI KAS TU ESI

Reaguokite į viską kaip į asmeninį įžeidimą...

KELKRISTA FALKONER

"Tai, ką man seniai derėjo suvokti"

II-asis tomas

< 1 >

Sužeidė.

Skauda - nors apsišik, bet praeityje man teko laižytis ir bjauresnes žaizdas. Aklai paleista, šonkaulius kliudžiusį blasterio šūvį susilpnino metalo plokštė, pro kurią jis turėjo prasi-skverbti, kad mane pasiektų. Prie užtrenktų durų prisiploję šventikai taikėsi į pilvą. Sumautas diletantų vakaras. Į šarvinį lakštą pykštelėjo iš arti, tad atspindys turėjo jiems sukelti ne menkesnį skausmą. Pasislėpęs kitapus durų, persikreipiau į šoną. Sumenkėjusios galios spindulys krūtinėje išrėžė pailgą, negilų pjūvį ir nuslydęs privertė mano apsiausto klostes užsirusenti. Sužalotą kūno dalį užliejo šaltis, šnerves netikėtai nutvilkė paskrudintų odos daviklių tvaikas. Nuo skilusio kaulo ėmė sklisti keistas, kone prieskonį turintis šnypštimas, kurį po akistatos su spinduliniu užtaisų išgavo

šonkaulių biotepalas.

Tą švykštesį tebegirdėjau ir po aštuoniolikos minučių - pasak ekranėlio, blausiai žioruojančio kairiajame viršutiniame akiračio kampe, - kai išlėkiau į apšviestą gatvę, mėgindamas nekreipti dėmesio į žaizdą. Po apsiaustu pamažu tebesisunkė skysčiai. Bet kraujo nedaug. Sintetinė mova turi savų pranašumų.

- Ei, bičiuk, gal norėtum pasismaginti?

- Aš jau prisilinksminau, - atsakiau pasitraukęs nuo tarpdurio. Vyrukas suvirpino bangelėmis išstatuiruotus akių vokus lyg sakydamas "pats nežinai, ką praradai" ir liauną, raumeiningą savo kūną vangiai nugramzdino į prieblandą. Nudrožiau į kitą gatvės pusę ir pasukau už kampo, prieš tai apėjęs dvi kekšes, moterį bei neaiškios lyties individą. Kekšė virš perdėm putlių lūpų vis kaišiojo modifikuotą, dvišaką drakono liežuvį, galbūt gardžiavosi mano žaizdos skoniu, tvyrančiu naktiniame ore. Panašiai susprigsėjo ir į mane įbestos akys, kurias ji po sekundės nukreipė šalin. Abiejų lyčių mišrūnė nežymiai pakeitė pozą, nutaisė atlaidžiai pašaipią išraišką, bet neprasižiojo. Nė viena iš jų didelio susidomėjimo neparodė....